

Digitized by the Internet Archive
in 2013

AN SAIBHREAS FIO

AIR do dh' America bhi air a faotuinn amach, agus i
 ir a sgaoileadh mu 'n mhor shaibhreas a bha'n
 Meesico agus 'am Peru, bha'n Rineorpa air a gl
 Dh' fhag sloigh an duthchan fein, agus thug iad an
 ir cruadal, ann an duthchaibh cèin, a chum gu sealb
 ad cuid do shaibhreas na duthcha nuadh. Tha 'n s
 hrosnaich daoine 'san àm sin gu leithid do d
 n deigh saibhreas, a' brosnachadh dhaoine
 feudaidh sinn sloigh fhaicinn gach l
 heudna; le uidhir do dhurachd, as
 to shonasan duine a co-sheasamh a

saoghailta.—Cha'n 'eil éud anns a ghnòthaich so air a cingachadh* ri inbhe air bith dhaoine. Tha e gu minig a' tachairt, gun ag, gu'm bheil an dream a ta cheana sealbhachadh pailteas, a' taisbeanadh an iarrtas is mo airson tuillidh; ach tha'n spiorad ceudna coitchionn do gach inbhe. Tha e g' oibreachadh anns na bochdaibh, amhluidh mar anns na daoineibh saibhir. Tha e dusgadh iomadh niann ro-chùramach, airson cuibhrionn is mo do nithe maith na beatha so; agus feudaidh bhith, iomadh gearan, do bhri gu bheil an cuibhrionn co beag. R'an leithide so fe mhuiantir tha scriobhair na Leabhrach bige so a' labhairt. Innsidh e dhoibh mu 'n aon *shaibhreas fhior*. Am feadh a ta e 'gan deanamh cinnteach, ge do "charnadh iad suas or mar an duslach," gu 'm biodh iad co fad' o shonas is ge do bhiodh iad ann an doimhne bochdainn, tha e cur an céill doibh le dànachd, gu bheil ionmhas luachmhor air a thabhairt a 'm fogus, a ta deanamh saibhir gach aon a ta gabhail ris. Tha 'n Ti gloirmhor a ta 'n sealbh air, a' deachadh a dheanamh aithnichte do dhaoine, anns na athraibh grasmhor a leanas. Gnath-fhocail, viii. 18, 21

artas agus urram maille riurasa; saibhreas mairean
freantachd.—Bheir mi orrasan le 'n ionmhuir
sealbhadh agus lionaidh mi an ionmhasan
leughadair, cànanain Slanuirghear dhaoine. Tha
aidh ainm Gliocais, agus tha 'n ni a deir e uime
dadh gu mionaideach, ris na labhrar 'san Tiom
uadh mu' Iosa Criosd. Shearmonaich na h-
"saibhreas do-rannsachaidh Chriosd;" chuir iad
ll, gu bheil "gach uile iomlanachd a' gabhail comh
annsan." Eph. iii. 8. Col. i. 19. Thug e fianui
in,—“Ata na h-uile nithe air an tabhairt thairi
a o m' Athair,” agus a deir e ris a bhochdan agu
heumnach, “Comhairlicheam dbuit or a chean
air a dhearbhadh 'san teine, chum 's gu 'n
Matt. x. 27. Taisb. iii. 16. Si so cànanain
; cànanain an Ti “a bha air tùs maille
n an t-saoghail so, “a chuir e fei

inn an di-meas, agus a bha umhal gu bàs, eadhon bàs a dhroinn-cheusaidh;" a " dhéirich arís o na marbhaibh, agus a ta nis aig deas laimh Dhe, air dha gach cumhachd air neamh agus air thalamh a bhi aige," " aig am bheil uchair Dhaibhidh," Eph. i. 2. Phil. ii. 7, 8. Taisb. iii. 7. an fhrithealadh ionmhasaibh na beatha, agus a ta. ré iomadh feud bliathna cur an ceill na'n ionmhasaibh so do na bochdaibh agus na h-uireasaich.

Tha mi 'gairm bhur n' aire, car beagan uine, chum an ionmhas sin, mu 'm bheil a leithid do chunntas ard air a thabhairt, leis an Ti do nach 'eil e comasach a bhi'm nearachd na mheas air, no na fhianuis ma thiomchioll. Ceadaich dhomh càileigin do *nadur* " Saibhreis Chrìosd 'innse dhuit, agus càileigin de *ro-oirdheirceas*.

Feudaidh e bhi, gur gann a ruigeas mi leas a radh gu'm bheil an saibhreas so, na nadur, gu h-iomlan eadar-thealaichte, o shaibhreas an t-saoghail so. 'N uair a ta Iosa Chrìosd a labhairt ri daoinibh, tha e gu minig a' gnathachadh leithid do chainnt 'sa tha so-thuigsinn dhoibh; agus fuidh hoimeasan aimsireil, agus le nithe faicsinneach, tha e air airibh a' cumail amach a bheannachdan spioradaìil agus eimhidh. Tha n' earrann a chum am bheil t-aire air a' gairm, do'n t-seorsa so: fuidh choimeasan " saibhreas agus ùrram," agus " toradh as fearr na òr," seadh nan t-òr innealta, tha sochairean air an cur an ceill, nach comasach a bhi air am faotainn airson òr; ach is iad tiodhlac saor throcair co-chrìochnach. Cha chomasach do neach air bith an ùrram, no 'n luach a' chur an ceill. Gidheadh, tha da ni u cinnteach air am filleadh annta, *fireantachd chum aoraidh*, agus *gras chum naomhachaidh*.

'Se fireantachd an ni airson am bheil peacaich air an aoradh, no air am meas fireanta ann am fianuis De. S teirc iad a leughas na nithe so, a ta co aineolach 's nach eil fhios aca, as eugmhais fireantachd *eigin* nach comasach dhoibh, a bhi air an nochdadh le tearuinteachd an athair Breitheamh na talmhuinn uile. Tha so air aideachadh moran, a ta gu h-iomlan aineolach air a ghnòthaich

ro-chudthromach so. Tha e ro nadurra do dhaoine bh sealltuinn airson ni eigin annta fein, ata airidh air deagh ghean Dhe. no bhios, air a lughad, na chuideachadh a chun am fireanachadh; “ air dhoibh a bhi aineolach air firean tachd Dhe;” agus gu h-amaideach “ aig iarraidh an fireantachd fein a chur air chois,” Rom. x. 3.—Mu d’theid mi ni’s fhaide air m’ aghaidh, ’s eigin domh mhor dheigh a chur an ceill, airson gu’ biodh tusa, a Leugnair, lan dearbhte, nach ’eil, agus gu bràth nach bi, aon annad fein, is comasach air do shaoradh, no anns chuid as lugha chuidicheas leis a sin; oir ciod sam air am bheil thu ’n sealbh, ann do bharail fein, no bharail dhaoine eile, tha thu, thaobh na cuise h-iomlan bochd. Mo thruaighe! cia lion iad ata ’g mealladh fein anns’ an treun-oibreachadh-meallaidh sin a ta Iosa Criosd a’ diteadh agus a’ caoidh, ann am pobul fein-fhireanta agus truailidh;—“ Tha thu ’g radh, tha n beartach, agus air fas saibhir, agus gu ’n fheum agad air ni sam bith, agus gun fhios agad gu bheil thu doruirneach, agus truagh agus dall agus lomnochd,” Taib. iii.

Air dhomh fios a bhi agam air cumhachd, air mealtaireachd agus air coitèhionnas an treun-mheallaidh se ceadaich dhomh labhairt riut beagan ni ’s dluithe mu ’ chùis. Am firean thu gun amhurus? Cionnus a rinnead mar sin thu? An ann an tomhas ’sam bith o thoradh d’ghnìomha fein a tha so? no ’n robh thu air do bhreit anns an staid sin? agus am bheil thu smuainteachadh na d’rinn thu aon ni riamh, chum do dhiobradh dheth ’na chlàsin? Cha ’n urra h-aon diubh sin a bhi fìor. “ Feuch, a deir Daibhidh, “ ann an euceart dhealbhadh mi: ag ann am peacadh ghabh mo mhathair mi ’na broinn. Salm. li. 5. ’On cheud tiota d’ am bith, tha na h-uidhaoinne falamh a dh’ fhireantachd, agus tha aca, an taol a stigh dhiubh siol gach uile ole.

Ach, ge do thoilicheadh tu thu fein, le bhi smuainteachadh gu ’n d’ rugadh tu a’ d’ ionracan, cha deanadh e maith sa bith dhuit, as eugmhais gun b’urrainn thu dhearbhadh mar :

eudna gu 'n do bhunaich thu mar sin. 'Nis tha se neo-
 homasach: 's ni dearbhte gur peacach thu. Tha 'n Ti a
 annsaicheas an cridhe cur an céill, nach "'eil ionracan ann,
 ach 'eil fu a h-aon." Rom. iii. 10. 19. "Tha uile smuain-
 an cridhe an duine olc o oige: olc, agus amhain olc, gach aon
 ." Gen. vi. 5. viii. 21. "'S eigin do gach beul a bhi air a
 ruideadh, a thaobh cõir sam bith air fireantachda thagrath,
 agus an saoghal uile a bhi ciontach am fianuis De."

Tha focal Dhe soilleir air a phuinc so: agus tha e co
 uilleir, o'n ughdaras cheudna, nach 'eil ni air bith agadsa
 r' chur na aghaidh, air an taobh eile, Cha d' rinn thu
 amh aon ghniomh umhlachd, a thoilleadh dhuit t-anail
 tharruing aon uair; no, ged' ghluaiseadh tu re d'uile
 aliathnaibh, ann an searbhadas t-anama, cha bu' chomasach
 u ciont aon droch smuain a ghlanadh air falbh. Co
 n duine gu 'm biodh e glan? agus gu 'n saoradh esan e
 n a rugadh o mhnaoi?" "Cha 'n urrainn iadsan a tha
 n fheòil Dia thoileachadh" "Cha bhi feòil air bith air a
 eanachadh, na fhianuis tre oibribh an lagha." Job. xv. 14.
 om. viii. 8 and iii. 20.

'S leoir na nithe so chum a dhearbhadh, gu bheil
 u gu h-iomlan bochd: an aite thu bhi fireanta, gur
 n a tha thu gu h-iomlan mar ni neo-ghlan;" falamb de
 nhaidh agus de fhabhar Dhe, agus buailteach d'a fheirg.
 na e scriobhte," 's malluichte gach aon nach buanaich
 ns' gach ni tha scriobhte ann an leabhar an lagha chum
 deanamh." Gal. iii 10. "Diom agus fearg, amhghar
 us teanntachd air gach anam duine a ta deanamh uilc."
 om. ii. 8. 9. Is staid bhochd agus thruagh so, do nach
 l e comasach coirleas fhaotuinn. Tha fearg Dhe air a
 llseachadh o neamh an aghaidh gach eucoir," agus Oh!
 cò d' an aithne neart a chorruchsan?" Rom. i. 18.
 Cò a's urradh seasamh roimh fhearg san? agus cò dh'
 eudàs fuireach ann an dian-theas a chorruch? tha a
 orruich air a dortadh amach mar theine, agus tha na
 eagan air an tilgeadh sios leis." Nahum. i. 6.

Gidheadh, fathast, feudaidh tusa thu fein a mhealladh,

a' smuainteachadh nach 'eil cùisean uile co olc; nach 'eil thu co ro-aingidh. Gu h-àraid, tha Dia trocaireach agus cha 'n 'eil moran aobhar eagail agad. Gu frineach, charaid dh' fhaodainn fhianuis a leigeadh a' d' ionnsuid fein, agus fhiosrachadh dhiot, am bheil thu da-rìread dùrachdach ann an tagradh air an doigh so? Am bheil thu 'smuainteachadh uair air bith mu 'n ghnòthaich? A d' thainig e uair air bith ann a t-inntinn ann an trioblaid, n 'n am suil ris a bhas? Nach 'eil agad, na 'n leithide sì do chàsaibh, ni-èigin do bhreithneachadh uabhasach a thaob na nithe a ta ri teachd? air a lughad cuid do dh' amharus dia mhair, nach 'eil gach ni ceart eadar t-anam agus Dia Nach cuimhne leat an sin, gu 'n do bhris thu lagh Dh air iomadh seòl? Nach 'eil aobhar agad, uime sin, a bl fuidh amharus gu 'm bheil thu gu firinneach bochd agus uireasach, agus nach 'eil fireantachd agad is urrain seasam an làthair suil uile-leirsinneach an Ti 'ta naomha?

Anis mur biodh cunnart sam bith ann an staid do bochd ri do staid-sa, mur biodh seòl sam bith air do dheanamh saibhir; mur biodh a leithid do ni fireantachd chum saoraidh, air a foillseachadh airson pheacach, cha mholain gnìomh an duine, chuireadh do ceill truaighe do staid, no bhriseadh an t-sith a lathair agad, le bhi foillseachadh olc air nach robh leag as. 'Sann do bhrìgh gu' bheil fireantachd aig laimh; 's ar do bhrìgh gu'm bheil uile ionmhasaibh na beatha, air a foillseachadh anns' an t-soisgeul, agus air an cur an ce do pheacachaibh, chum gu' biodh iad air an saoradh, a mi air mo threorachadh a chum do staid mar pheacach chur an ceill dhuit, agus a chum innseadh dhuit mu chungaidh leighis a dh'ullaich trocair neo-chriche airson do leithid-sa. "Eisdibh," 'deir an Slanuirgeas "eisdibh rium, sibhse aig am bheil an cridhe rag, ata fi as o fhìreantachd. Bheir mis' am fagus m' fhìreantachd cha bhi i fad as; agus cha dean mo shlainte moille; ag bheir mi slainte ann an Sion, do Israel mo ghloir, Isa. xl. 12. 13.

Cha 'n eil ni air bith is taitniche do neach ata gu
 -iomlan bochd, na mor shaibhreas. Tha e mar sin a
 haobh nithe aimsireil, agus c'uime nach biodh ann an
 ithe spioradail? Tha thusa bochd, a dh easbhuidh firean-
 achd; ach tha Criosd gu neo-chriochnach saibhir. Tha
 hireantachd a' ruigheachd a chum uile iarrtasaibh lagh
 Dhe. Mar a thug e umhlachd do gach uile aithne is
 mhuil a dh' fhuiling e chum a bhàis, an ni bha dligheach
 o pheacachaibh airson an eusaontais. "Ghiulain e peacan-
 a a phobuill, na chorp fein, air a chrann." 1 Phead. ii. 24.
 Ghiulain se iad ionnas gu 'n d'rinn e iobairt-reitich iomlan
 r an son. Tha 'n fhireantachd so neo-chriochnach a thaobh
 tach. 'Si 'n *obair i a chriochnaich* an Ti a ta ann o shior-
 uidheachd. Le' umhlachdsan a chum a bhais, tha lagh
 dhe air arduchadh, ni's mo na b'urrainn e bhi, le uile
 umhlachd, agus uile fhulangais, a chruthachaidh uile.
 ha e luachmhor ann an tomhas do-labhairt, ann an sealladh
 dhe, "Tha 'n Tighearna grasmhor air sga fhirinn fein;
 daichidh e 'n lagh, agus cuiridh e urram air." Isa. xlii. 21.
 Ach 'si 'n fhirinn neo-mhearachdach so tha deanamh na
 uis co ro chudthromach dhuitsa, eadhon, gur ann airson nan
 ontach a bha 'n fhireantachd so air a h-oibreachadh amach.
 na robh feum air bith aig Criosd air fireantachd oibreachadh
 nach air a shon fein. Bha e saibhir, ach airson pheacach
 meadh bochd e, chum' trid a bhochduinnsan gu 'm biodh
 lsan air an an deanamh saibhir. "Rinn Dia esan do nach
 aithne peacadh, na iobairt pheacaidh air ar soin-ne," deir
 t-abstol, "chum's gu 'm bitheamaid air ar deanamh
 ar fireantachd Dhe annsan." 2 Cor. viii. 9. & v. 21.
 Rinn Dia ris-san mar a giulan peacadh air ar soin-ne, chum
 'm bitheamaid air ar meas fireanta air a sgathsan, agus
 faigheadhmid a bheatha shiorruidh, mar thoradh na
 obair a chriochnaich esan.

Cha 'n eil Criosd a cur an ceill a shaibhreas amhain. a
 cum a bhi air i'haicinn agus air a mholadh leis na bochdaibh,
 eugmhais buannachd sam bith a bhi sruthadh uaidhe so
 air fhoillseachadh. Tha e saibhir ann an trocair, mar

ann am fireantachd, agus 'nuair a deir e, "Tha saibhreas agus urram maille rium, seadh saibhreas maireannach agus fireantachd," Sann a chum gu'n sealbhaicheadh iad a bhuannachd a ta sruthadh o'n fhireantachd sin, agus gu'm biodh iad air an deanamh saibhir as a lanachd san. C' aite air bith uime sin, am bheil e cur an ceill fhireantachd agus a foillseachadh a shaibhreas neo-chriochnach, 's ann a chum na crioch ceudna, air son an do leig e sìos a bheatha; se sin, chum gu'm biodh peacaich air an saoradh tridsan, agus air an deanamh saibhir le uile ionmhasaibh a rioghachd. Tha e tabhair orrasan le 'n ionmhuin e, maoin a shealbhadh:—lionaid e an ionmhasan.

Am bheil thu fiosrachadh, *ciod a ni mise* chum gu'n co-partaich mi' do 'n t-saibhreas so? Feudaidh e bhith gu' cur peacaich, a' cheist so, air uairibh, riù fein; ach th' mearachd mhor fillte innte—'S co-ionnan a suim, ris cheist sin, "A Mhaighsteir Mhaith *ciod a ni mi chum gu'n sealbhaich mi a bheatha maireannach?*" agus cheist sin a bha air a cur le neach a bha fuidh dhusgach coguis, "*Ciod is coir dhomh dheanamh chum gu saorar mi?*" Mark x. 17. Gniomh xvi. 30, 31. Tha frearadh ceart a leithid so do cheist, aithghearr agus simlidh;—"Creid anns' an Tighearn Iosa Criosd, agus saor thu." Mar gu'n abairte cha'n 'eil ni sam bith r' a *dheanamh*, cha'n 'eil obair sam bith r' a coilionadh, no pean sam bith r' a fhulang. *Rinn Criosd* an obair uile; agus 's eigin a ghloir uile bhi air a' tabhairt dha. *Creid an Tighearn Iosa Criosd, agus saorar thu.* Tha creidsin air a chur m' a choinneadh *oibreachadh*, no *deanadas*, gach seorsa. "Le gras tha sibh air bhur slanuchadh trid creidsin—cha'n ann o oibrigh, chum nach deanamh neach air bith uair." "Sann o chreidimh a tha e, ionnas gu'm bio e tre gras." Eph. ii. 8, 9. Rom. iv. 16. So ni nach b' uire bhi, na 'm biodh cudthrom sam bith aig ar n-obair-anns' a ghnathaich. "An ti chreideas tha bheatha maireannach aige," tha co-roinn aige de uile shaibhreas Chriost. "Biodh fhios agaibhse, fheara agus a bhraithre," a deir

abstol, a labhairt ri pobull Antioch, “gur ann tre ’n duine
 a ta maitheanas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh:
 agus tridsan tha gach neach a chreideas air a shaoradh, o
 h-uile nithibh, o nach robh e ’n comas duibh bhi air bhuir
 oradh le lagh Mhaois.” Gniomh. xiii. 38, 39.—Am
 bheil thu fiosrachadh *cionnus* a chreideas mi? no ciod e an
eidsinn so? Gu ma fearr leat fhiosrachadh *ciod e* a ta mi
 a’ mo ghairm gu’ chreidsinn? Do so tha ’n scriobtur a tabh-
 airt freagrachd soilleir, agus ma bhiosso gu soilleir air a thuig-
 in, chithear a chuid eile co soilleir ’s nach bi feum air
 neachadh ann. ‘S teirc a dh’ fheudar focal soilleir a
 chineachadh as eugmhais focail eile ghnathachadh nach
 co soilleir ris fein. An aite, uime sin, am focal *creidsinn*
 mhineachadh, ghairm inn t-aire chum na firinn a ta air
 cur fa chomhair pheacach a chum gu ’n creideadh iad
 —agus ’si so i,—“ is ann mar sin a ghradhaich Dia ’n
 saoghal gu ’n d’ thug e aon-ghin Mhic fein, chum’s ge b’
 neach a’ chreideas ann, nach sgriosar e ach ga ’m bi a’
 beatha shiorruidh aige. Is fìor an radh so, agus is fìu e
 gach aon chor gabhail ris gu ’n d’ thainig Iosa Crìosd
 ’n t-saoghal a thearnadh pheacach.” Eoin. iii. 16.
 Tim. 1. 15. ‘S deagh sgeul mhòr aobhneis so, do ’n uile
 saoghal. Am bheil thusa ’ga creidsinn so? am bheil thu
 a’ labhairt creideas do ’n naigheachd mhaith? Ma tha, uime
 sin tha thu air do shaoradh.” Tha thu air do shaoradh
 a h-uile nithe, o nach robh e ’n comas duit a bhi air do
 oradh, le lagh Mhaois! Gniomh. xiii. 38, 39. Tha co-
 mharan agad de shaibhreas do-rannsachaidh Chrìosd. ‘S leat
 an inachd agus is leat e gu siorruidh. Ach mar ’eil thu
 a’ creidsinn, an sin cha ’n ’eil cuid no crannchur agad sa chuis
 a’ chreidsinn. Cha ’n ’eil thu a’ labhairt creideas do fhianuis-san do
 h’eil e ’n comas breug a dheanamh. Cha ’n ’eil ni sam
 ion-mhiannuichte ann do shealladh-sa, ann an saibh-
 hreas Chrìosd. Tha thu deanamh tarcuais air saibhreas a
 chreidsinn. Cha ’n urra thu tairbhe sam bith a bhi agad
 ni sin ris am bheil thu cur cul. “ An ti a chreideas
 a’ chreidsinn a’ Mhac, tha bheatha mhaireannach aige: ach an ti

nach 'eil a' creidsinn anns' a' Mhac, cha 'n fhaic e beathach ach ata fearg Dhe, a' gabhail comhnuidh air. An ti chreideas ann, cha ditear e; ach an ti nach creid, tha e a' a dhiteadh cheana, chionn nach do chreid e ann an air aoin-ghin Mhic Dhe." Eoin. iii. 18, 36.

Feudaidd e bhi gu 'n abair thu gu 'm bheil mi a' fag firineachadh, na ghnothach ro fhuras agus saibhreas Chrìosd na ni air nach 'eil e doilich ruigheachd. Bio e mar sin; an aobhar maith sin airson nach gabhadh tu ris na beannachdaibh so? Am biodh e amaideach bhleidire* rioghachd a dhùiltadh, do bhrìgh nach gabhte l deag da chòta broineagach mar luach iomchuidh air a so. Ann an tomhas do-labhairt ni's mo, tha amaideachd ga aon, nach 'eil a creidsinn an t-soisgeil, agus, a tha mar s cur cùl ri uile ionmhasaibh na beatha maireannaich, bhrìgh nach aidichear fireantachd sam bith ata aigesan r co ionnan luach riu. A thaobh *furasdachd* na gnothai cha smuainich neach ata sealbhachadh na buannachd, brath, air furasdachd an ni 'thug Tighearna na gloir gu h a bhais; agus ma bheir e fainear, uair air bith, a cho fein a thaobh na h-obair, cha smuaintich e gu brath mar furasda no deacair; ach mar gu h-iomlan neo-chomasach.

Thubhairt mi gu 'm bheil saibhreas Chrìosd a' fill ann, mar an ceudna, gras naomhachaidh. Is beannachd nach 'eil ni's neo-luachmhoire, na 'n t-aon eile, no ni's r fheumaile. Mar a ta fireantachd iomlan, feumail air maithneas, agus airson 'ar deanamh taitneach an lathair I mar sin tha atharrachadh gras mhor air bhur cridhe, chun 'm biodh co-chomunn agaibh ri Dia naomha, agus sealbh am beannachdaibh neamhaidh. An lathair bheannuidh Dhe cha'n urra ni air bith neo-ghlan, gu brath, teag agus ged' bhiodh e comasach intrinn asteach do 'n s sin, gun bhur cridhe bhi air athnuadhachadh, cha bhiodh neas air bith agaibh 'na sonas.—An so, mar anns' a c 'eile, tha na h-uile dhaoine gu h-iomlan bochd. Mar 'eil 'eirc sam bith aca airson an anama shaoradh, mar cha'n 'eil ni air bith aca is comasach an gramealadh

* A beggar.

lanadh air falbh. “ Co é an duine gu ’m biodh e glan? us gu ’n saoradh esan è fein, a rugadh o mhnaoi? Feuch, a naomhaibh cha ’n earb e; agus cha ’n ’eil na neamha n na shuilibh. Nach graineile agus nach sailche gu mor duine, a dh’òlas euceart mar uisge? Job xv. 14.—16. Far ata e scriobhte, Cha’n ’eil ionracan ann, cha’n ’eil fiu t-aon: Cha’n ’eil neach ann a thuigeas cha’n ’eil neach a tha ’g iarraidh Dhe. Chlaon iad uile as an t-shlighe, iad uile mi-tharbhach, cha’n ’eil neach a tha deanamh th, cha ’n ’eil fiu a h-aon. Is uaigh fhosgailte an rnach, labhair iad cealg le ’n teangaibh, tha nimh nan bracha nimhe fuidh’m billibh: Aig am bheil am beul do mhallachadh, agus do sheirbhe. Tha ’n cosa luath hortadh fola. Tha lèir sgrios agus truaighe na ’n slighe: Agus slighe na sith cha b’aithne dhoibh. Cha ’n ’eil al De fa chomhair an sul.” Rom. iii. 10.—19. Tha ne ata aineolach air fireantachd Chrìosd, fuidh na chòs-s sgiamhaiche a’ folach breunachd na h-uaigh. Tha uile adfaidh na h-intinn, uile aigné a chridhe, air an truailh agus graineil. “ Tha ’n ceann uile tinn agus an he uile fann: O bhonn na coise gu ruig an ceann, cha ’n allaineachd ann; ach lot, agus bruthadh agus creuchd ta,” Isa. i. 5, 6. Is cainnt laidir so;—iomchuidh n grainealachd anabarrach ar nadur truaighlidh a adh ris, agus a thaisbeanadh co neo-chomasach is a ta uinn sin fein a ghlanadh. “ Am feud an t-Etiopach raicionn a mhuthadh no an liopard a bhreice?” Jer. xiii. A chum an atharachaidh so a choillionadh, is eigin cumhachd ceudna bhi air a chleachdadh, leis an do adh Crìosd o na marbhaibh. Tha ’n dream anns’ am an t-atharrachadh so air oibreachadh, air an ainmeach-nar air am breith o ’n Spiorad, do bhriugh gur i obair an raid Naoimh, Crìosd fhoillseachadh do chridhe a pheact, agus am peacach sin athnuadhachadh a reir iom-n Crìosd. “ Ma ta neach sam bith ann an Crìosd,” onadh ris trid creidimh an t’soisgeil, “ is creutair nuadh Cor. v. 17. Tha ’n cruthachadh nuadh so air a dhean-

amh anns na h-uile a ta creidsinn an t-soisgeil; agus luath is a ta iad 'ga chreidsinn. Tha 'n Spiorad grasmh ceudna a' gabhail cùram dheth, 'ga bhuanachadh, agus choilionadh. An Ti ata a' toiseachadh na h-ob mhaith, coimh-lionaidh e i gu là Iosa Criosd, Philip. i. 6. Anis, an uair ata Criosd a deanamh aithnichte a shaibhr airson feum dhaoine, tha e 'g ainmachadh gu sonruicl làrachd Spioraid nan gras ata maille ris, gu bhi air a fh thealadh, a chum athnuadhachaidh agus naomhachaidh na uile a thig da ionnsuidh. "Air an la dheireanach, la n sin na feisde, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag radh, ma tart air neach sam bith; thigeadh e m'ionnsuidhse ag oladh e. An ti a chreideas annamsa, mar a deir an scri tuir, sruthaidh as a bhroinn aimhnichean do uisge beo; bhair e so mu'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh ann: gu fhaghail." Eoin. vii. 37.—39. Thug Criosd thairi fein a chum a bhais airson a phobuill, ni h-ann amhair chum an saoradh on bhàs, ach mar an ceudna, chum g naomhaicheadh, agus gu'n ionnladadh e iad,—agus g glanadh e dha fein slugh sonraichte eudmhor mu dhe oibribh, Ephes. v. 26. Titus. ii. 14. Tha e anis aig d laimh Dhe, air dha cumhachd agus ughdaras a bhi air chum uile ionmhasaibh na beatha a fhrithealadh, a chois airson pheacach trid a bhais. Air dha bhi air ardach le deas laimh Dhe, agus gealladh an Spioraid Naoimh fh tinn o 'n Athair, tha e 'ga dhortadh amach air na h- a thig da ionnsuidh; chum gu 'm biodh iad air an glan o gach salachar feola, agus Spioraid, a' coimhlionadh na hachd ann an eagal De." Gniomh ii. 33. 2 Cor. vii. 1

Tha Iosa Criosd a sealbhachadh a leithid do làna shaibhir agus ghloirmhoir do Spiorad grais agus naomha aidh, is gu 'm feud am peacach is graineile bhi gu h-i lan air a ghlanadh. Tha e fìor, ni h-e amhain, gu bheil na h-uile a chreideas air an saoradh o "na h- nithe o nach robh e 'n comas doibh a bhi air an saorad lagh Mhaois;" ach ata e mar an ceudna fìor, gu 'm bi air an naomhachadh agus air an glorachadh. Tha 'r

labhairt ann an trocair neo-chriochnach, agus a'm
 inn, ag radh.—“Crathaidh mi uisge glan oirbh, agus
 dhèidh sibh glan, o 'r n-uile shalachar; bheir mi fòs dhuibh
 dhe nuadh agus cuiridh mi Spiorad nuadh an taobh a
 gh dhibh, agus buinidh mi air falbh an cridhe cloiche as
 feòil, agus bheir mi dhuibh cridhe feòla.” Ezek. xxxvi.
 26, 27. Dh' fhairich iomadh peacach coimhlionadh na'n
 ullainean so. Bha cuid, a mheasadh daoine an t-saoghail,
 r shalachar an t-saoghail, air an glanadh o 'm peacadh
 us air an deanamh naomha 'n an cridhe agus 'n an giulan.
 r so a deir an t-abstol, an deigh ainmeachadh do na
 rintianaich chreidmheach, aireamh do 'n dream bu
 ghraineala, “Agus mar so bha cuid dibhse, ach a ta sibh
 bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach
 sibh air bhur fireanachadh an aimn an Tighearna Iosa,
 s tre Spiorad ar De-ne.” 1 Cor. vi. 11.

leughadair, bi air do dheanamh lan chinnteach gu
 ù thu thaobh naduir gu h-iomlan neo-ghlan: nach eil
 agus nach mò tha e comasach gu 'm bi thu sona anns
 taid sin. “Ach aig an dream sin ata gealtach agus
 chreidmheach, agus graineil, agus aig luchd mortaidh,
 striopachais, agus druidheachd, agus iodhal-aoraidh;
 aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn
 an loch ata dearg-lasadh le teine agus pronnusc; ni a 's
 dara bàs.” Taisb. xxi. 8. Cha n 'eil doigh sam bith
 m bheil e comasach dhuit dol as o'n dara bàs, ach an
 ghe sin ata air a foillseachadh anns an t'soisgeul.
 n 'eil slaint' ann an neach eile. ach Iosa Crìosd, agus
 chomasach dhuit a bhi air do shaoradh le Crìosd, ach
 a bhi creidsinn ann. Ciod air bith co measail is a tha
 chreidmich ann an suilibh dhaoine, tha 'n Spiorad
 nh 'gan aireamh a' measg na 'n daoine graineil agus
 l mortaidh, agus an leithde sin, agus bithidh an cuibh-
 maille riu. *Ach ge b'e chreideas tearnar e:—saorar*
hiont a pheacaidh, agus ionnladar e o a ghrainealachd,
ar e chum seàlbh ann am fabhar De, agus athnuadh-
ar e reir iomhaidh Dhe. Feuch saibhreas Chrìosd

airson na 'n crìochaibh 'so! Creid ann, agus nithear saibh
 thu as ionmhasaibh. Tha e feitheamh ri bhi grasmhor! Th
 e saibhir ann an trocair, agus ullamh chum gabhail ris
 h-uile a thig da ionnsuidh.

Feudaidh e bhi, gu 'm bheil e neo-fheumail moran a' r
 mu thimchioll ro-oirdheirceas saibhreis Chrìosd. 'S eigin
 bheil gach ni ata teachd uathesan oirdheirc. Gidhead
 tha e 'gar gairm, gu beachdachadh gu mionaideach air
 nithe ma'n timchioll, a ta taisbeanadh an glòir gu n choi
 eas, agus an ro-oirdheirceas. Tha iad *urramach*, tha i
buan, agus tha iad *chum sàsachaidh*. "Tha beartas ag
 urram maille riumsa; seadh saibhreas maireannach;—bh
 nri orrasan le 'n ionhuinn mi maoin a shealbhachadh, ag
 lionaidh mi an ionmhasan.

Air tus; tha iad *urramach*: Ann am briathraibh eile, is
 ram do neach a bhi air a dheanamh saibhir as a lanachd-s
 Cha'n 'eil fìor urram air bith ann a bhi sealbhachadh be
 tas an t'saoghail so. Tha sin gu minig an lamhan na
 daoine is graineala, agus cha chomasach e bhi gu brath
 dhearbhadh air oirdheirceas modbannail: Ach, ann am m
 na'n uile ata gu fìrinneach oirdheirc anns' a chruinne-c
 tha e air a mheas na ni urramach a bhi 'n sealbh air co-ro
 do shaibhreas Chrìosd. Feudaidh luchd leanmhuinn C
 osd a bhi bochd, agus air an dimeas, ann an suil
 dhaoine; ach tha Jehobhah fein 'ga 'n gairm urrama
 Tha iad air an gairm clann an De bheo, agus is iad a blìria
 ra r' a chloinn uile, "A chionn gu 'n robh thu lusa
 mhor ann am shealladh, fhuair thu urram, agus thug n
 gradh dhuit," Isa. xliii. 4. Bithidh iadsan ann an on
 agus gheibh iad àit aig deas laimh an Tighearna 'nua
 bhios sloigh do dhaoine mora agus saibhir an t'saoghail
 air an comhdachadh le nàire, agus amhladh bith-bhuan I
 xii. 2. "Iadsan a bheir urram dhasan," le bhi a' creid
 na ainm, "bheir esan urram dhoibhsan, an dream a ni
 air, 's beag a' meas a bhios dhiubh."

'San dara àit; tha iad *buan*. "Ni saibhreas an t-sa
 ail dhoibh fein sgiathan mar iolair a dh'itealaicheas c

'n speur." "Se ionmhas an duine shaibhir a chathair dir," cuiridh e earbsa ann; ag radh, ri òr, "Is tu meuinghin:" Ach feudaidh e dol as a shealladh ann an tiota, is fhagail lomnochd agus buailteach do gach cunnart. a ionmhas an t'saoghail so, na nadur fein, truailidh. Is he truailidh airgiod agus òr; air gach cor, cha 'n urrach air bith e fein a dheanamh cinnteach e sealbh annta aon latha: Feudaidh e bhì air a ghearradh air falbh ann mezdhon a bhuannachd agus a shoirbheachaidh, agus l an tairbh a bhiodh an sin ann, ge do chosnadh duine saoghal uile? Ach tha saibhreas Chrìosd neo-thruailidh, s cha searg iad as. "Mairidh a shlainte-san gu sìorruith, s cha d'theid fhìreantachdsan air chul." Isa. li. 6. ir e da phobull uile "crùn neo-thruailidh,—rioghachd d'thoirear uatha, oigreachd neo-thruailidh, neo-shal-agus nach searg as." 1 Pheid. i. 4.

San treas aite; Tha iad *chum sàsachaidh*. 'S tearc r' a tainn, gu deimhin, duine saibhir, a ta saoilinn gu 'm l ni's leoir aige. "An ti a ghradhaicheas airgiod, cha chear e le h-airgiod; no 'n ti a ghradhaicheas pailteas, radh." Eccl. v. 10. 'Si cànain na 'n uile da'n leith-in, "tabhair, tabhair: is doilgheasan an laithean uile, is do-bhròn an saothair, eadhon 'san oidhche, cha h an cridhe fois, oir cha'n fhuiling sàsachd an t-saibhir codal." Ach tha Crìosd a *lionadh uile ionmhasaibh*; luchadh uile mhiann an iomlain de shluagh. Bithidh r an sàsachadh. le a throcair phailt. Cuiridh e aoibh-na 'n cridheachaibh ni 's mò na ata aig daoine eile, a ta 'n coirc agus a m fion a' dol am meud. "Air mhonsa," deir an duine fireanta, "ann am fireantachd mi do ghnuis, sàsuichear mi, nuair a dhuisgeas mi led' as." Salm. xvii. 15.

leughadair, co dhiubh tha thu bochd no heartach, mteach gu 'm bheil saibhreas fìor ann an Crìosd a-agus gu 'm feum co-roinn a bhì agad de shaibhreas-san, a thu cailte gu sìorruidh. Feudaidh tu pailteas na adheoghàl suas, agus ionmhais fhòluichte na gaineimh

feudaidd tu òr a chnadh suas mar an duslach, agus finealta mar chlochan an t-srutha; ach ciod an tairbh a bhia an so 'san là an gairm Dia t-anam uait? Am meas e shaibhreas? cha mheas, no òr,—no uile neart cumhach Ciod a bhuannachd a bhiodh ann do dhuine ge do chosnac e 'n saoghal uile agus anam fein a chall?

GLASGOW:

PRINTED, AND SOLD FOR THE
 GLASGOW RELIGIOUS TRACT SOCIETY,
At the Bible Society, Tract, and Sabbath School
Depository, No. 10, WILSON-STREET.

Price 5s. 6d. per hundred.

J. Niven, Printer.

